

CALEA DATĂ DE DUMNEZEU PRIN CARE SĂ LUPTĂM CU PĂCATUL

Bună

seara, prieteni. Mă bucur că în seara aceasta mă aflu din nou aici, în slujba Domnului Isus, ca să fac tot ce pot pentru poporul Său. Tocmai am primit un mesaj în care eram întrebat: „Când vei veni în Des Moines, Iowa?” Cred că voi face aceasta între 16 și 18 iunie, la Convenția Națională a câtorva biserici. Nici nu știu cine o sponsorizează, dar nădăjduiesc să veniți și acolo și să aveți parte de binecuvântările Domnului.

Este

foarte bine că sunt din nou aici, în Phoenix, să încerc să fac cât mai mult pentru slava lui Dumnezeu, și mă rog ca El să facă și mai mult decât ne gândim sau așteptăm noi.

Mă

bucur și pentru faptul că am privilegiul să le predic din nou prietenilor noștri indieni. Poate printre ei sunt și cunoscători de limbă engleză, de aceea aș vrea să le traduceți ca să înțeleagă toți.

Adunările

sunt programate atât de aproape unele de altele încât îmi vor trebui cinci zile să mă întorc acasă, iar în a șasea zi va trebui să încep din nou în auditorul de unde tocmai a plecat domnul Billy Graham. Deci, m-aș bucura să pot ajunge din nou la voi, pentru că v-am promis că o voi face, iar cu ajutorul Domnului voi și reuși.

De

la ultima vizită pe care am făcut-o în rezervația San Carlos, s-au întâmplat

multe. Este vreun indian care înțelege engleza? Cred că nu... Ba da, am văzut o mână ridicată. Da, s-au întâmplat multe când am fost acolo și s-au întâmplat multe și de atunci încoace; și vă spun sincer, că nu voi uita niciodată adunarea aceea, pentru că nicăieri n-am întâlnit o credință atât de mare ca printre cei din San Carlos.

Indienii

nu sunt ca noi ceilalți, deși toți ne tragem din același pom, adică din Adam și Eva. Îmi amintesc că subiectul din seara aceea era o mângâiere pentru ei, fiindcă știu cum se simt... sau cred că știu... Adesea mă gândesc că dacă țara noastră ar fi fost cucerită, iar noi am fi fost tratați așa cum i-am tratat pe ei de multe ori... Poate mă veți condamna pentru ceea ce voi spune, dar noi trimitem atât de mulți bani peste hotare, când mila ar trebui să înceapă chiar din casa noastră. De ce să nu avem grijă mai întâi de indienii noștri, în loc să trimitem banii pe nu știu unde, pentru ca apoi să se întoarcă împotriva noastră sub formă de bombe și alte lucruri de felul acesta. Așa este.

Indienii

au o mulțime de lucruri frumoase pe care albiile nu le au, preferatele mele fiind pescuitul și vânătoarea. Indianul este un conservator înnăscut, cel mai bun din lume, pe când, prin natura sa, omul alb este un ucigaș gata să împuște și să distrugă totul. Am văzut aceasta cu ani în urmă, când eram pădurar, deci știu cum este. Chiar și cei din puținele cluburi conservatoare care mai există, sunt plini de răutate ca și ceilalți. Dar indianul ia doar cât îi trebuie, fiindcă știe că Dumnezeu i le-a dat lui și îi aparțin, la fel ca oile sau vitele sale. Cu siguranță eu am un respect deosebit pentru oamenii aceștia, care nu spun multe, dar gândesc profund.

Pot

să spun că n-au încheiat o afacere prea bună locuind în această națiune, dar știu pe Cineva care face cu ei o înțelegere corectă, iar acesta este Isus Hristos. El o face cu siguranță, pentru că sunt poporul Său și îi iubește, acest lucru fiind dovedit când am fost ultima dată la San Carlos.

Fiul

meu a spus că nu a avut suficiente numere de rugăciune ca să le împartă la cei care doreau. „De ce n-au ajuns?” l-am întrebat eu, iar el mi-a spus că li s-a închiriat un autobuz, cu două sute de dolari, ca să poată veni aici. Oameni săraci, cu o pensie mică, bolnavi și suferinzi, au făcut tot ce au putut și i-au trimis aici. Eu simt cu adevărat cu ei, iar dacă ar trebui, aș anula o seară aici și aș merge din nou în mijlocul lor pentru că merită. Fie ca Domnul să-i binecuvânteze. Ei nu mă înțeleg acum, dar traducătorul lor știe ce spun.

Acum

aș vrea să vorbesc puțin din Evanghelie pentru oamenii albi din clădire, apoi, cu ajutorul traducătorului aș vrea să le vorbesc puțin și indienilor înainte de a ne ruga pentru bolnavi. Să nu uitați că ei sunt adevărații americani! Dumnezeu i-a așezat aici, iar noi am venit și i-am împins înapoi. Așa este. Dumnezeu le-a dat America lor, iar noi suntem străinii veniți aici.

Aș

vrea ca fiecare dintre voi să se roage pentru ei, ca să nu mai rămână nici un indian bolnav. Faceți aceasta ca recunoștință pentru această țară frumoasă în care trăim și pe care Dumnezeu a dat-o indienilor. Domnul să-i binecuvânteze. Sunt sigur că credința lor o va face, voi doar rugați-vă.

Acum

aș vrea să le vorbesc puțin celor care înțeleg engleza, iar pentru aceasta voi citi ceva din Biblie, după care voi vorbi și pentru ceilalți, cu ajutorul traducătorului.

Mai

avem încă două seri aici: sâmbătă și duminică, apoi va veni clipa pe care o urăsc cel mai mult: când va trebui să vă spun „La revedere” și să plec. Nădăjduiesc însă că va veni un timp când nu va mai trebui să spunem „La revedere!” sau „Bun rămas!”

Textul

pentru predica din seara aceasta l-am ales din cartea lui **Isaia**,
capitolul **53**, de la versetul unu la șase:

**„Cine a crezut în ceea ce ni se
vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?**

El
a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un lăstar care iese dintr-un
pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă
privirile,
și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.

Disprețuit
și părăsit de oameni, Om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de
disprețuit, că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă.

Totuși
El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui,
și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.

Dar
El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile
noastre.
Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem
tămăduiți.

Noi
rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a
făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.”

În

seara aceasta aş vrea să iau ca titlu al mesajului meu: **„Calea dată de Dumnezeu ca să ne luptăm cu păcatul.”**

Să

ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Tată

ceresc, marele nostru Ajutor, Îți mulțumim pentru această prorocie care ne-a fost vestită prin gura slujitorului Tău, prorocul Isaia, care a vestit mai dinainte că El va veni ca Lumină a neamurilor și că neamurile se vor încrede în Numele Lui. Îți mulțumim pentru că cuvintele Tale sunt sigure și nu pot cădea niciodată.

Pentru

că este o seară rezervată surorilor și fraților noștri indieni, Te rog să-i binecuvântezi din belșug și să îngădui să se facă semne mari și minuni, astfel ca atunci când se vor întoarce acasă, călăuziți de Duhul Sfânt, să nu mai fie nici un bolnav sau neputincios în autobuzul cu care au venit. Fie ca slava lui Dumnezeu să fie printre ei și să înceapă o trezire de modă veche în San Carlos, astfel încât fiecare indian din rezervație să primească Duhul Sfânt.

Îngăduie

să se facă semne mari și minuni pe acele înălțimi, pentru ca lumea să știe că Tu ești un Dumnezeu care locuiești și în locul acela. Și oriunde vei găsi o inimă în care poți să locuiești, preseaz-o ca să intri în ea.

Tată,

Te rugăm să tai împrejur buzele vorbitorului și inimile ascultătorilor, ca să putem vorbi și auzi Evanghelia. Și fie ca Duhul Sfânt să așeze lucrurile lui Dumnezeu în fiecare inimă, după cum este nevoie, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Nu

voi vorbi prea repede pentru că vreau să-i dau timp suficient și traducătorului pentru prietenii indieni.

Cu

câteva clipe în urmă am spus că tema din seara aceasta se numește: „Calea dată de Dumnezeu ca să ne luptăm cu păcatul.” Dumnezeu are o cale și noi, de asemenea avem o cale, dar căile noastre nu sunt căile lui Dumnezeu. Mai mult, noi nu putem fi în același timp și pe calea noastră și pe calea lui Dumnezeu.

Este

ca în cazul unei hărți rutiere. Când mă pregătesc să merg acasă, eu nu voi spune: „Păi voi așeza busola așa, fiindcă știu că locuiesc la est de aici.” Dacă merg în direcția aceea, nu voi putea ieși niciodată din oraș, fiindcă este dată o cale pe care trebuie s-o urmez, iar harta pe care o am, mă ajută să văd unde trebuie să iau curba; semnele de pe ea îmi arată unde s-o iau la stânga și unde s-o iau la dreapta, și eu o urmez întocmai. Și prin harul lui Dumnezeu, voi ajunge acasă cu bine.

Ei

bine, și Dumnezeu are o Hartă. El are dată pentru noi o Cale ca să putem ajunge în slavă; are dată pentru noi o Cale pentru vindecarea divină; El are dată o Cale prin care să lucreze cu lumea și are o Cale dată pentru Biserică.

În

Biserică lucrează prin Duhul Sfânt, prin cele nouă daruri duhovnicești. Da, El are în Biserică Sa daruri, semne și minuni. Aceasta este Calea dată de Dumnezeu pentru desăvârșirea Bisericii Sale. Noi am încercat tot felul de căi: teologie, învățături și alte lucruri, dar n-a mers cu nimic și nici nu va merge, pentru că trebuie să ne întoarcem la Calea dată de Dumnezeu. El are o Cale prin care își spijinește Biserica și nu are nevoie de supeuri și de dineuri, ci are nevoie ca fiecare om să-și plătească zeciuiala la biserică, fiindcă prin aceasta face ceea ce i-a cerut Dumnezeu. Calea dată pentru aceasta este

zeciuala.

Dumnezeu

are dată o Cale pentru ca omul să intre în Biserica SA. Astăzi, noi aducem oameni în biserică printr-o scrisoare de recomandare sau dând mâna cu ei în semn de părtășie, îi stropim cu puțină apă în creștetul capului și spunem că este în ordine, dar nu aceasta a cerut Dumnezeu! El are o Cale diferită de aceasta, pentru a aduce oamenii în Biserica Sa, și aceasta este fiind „...*botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup...*” Aceasta este singura Cale dată de Dumnezeu pentru a-i aduce pe creștini în Biserică.

Petru

a spus în ziua Cincizecimii: „*Pocățiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*”

Căci

făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” (Fapte 2.38-39).

Acest

lucru trebuie să continue mai departe, „*în oricât de mare număr îi va chema Domnul*”, pentru că făgăduința dată de Dumnezeu cu privire la Duhul Sfânt este încă valabilă. Așa este. Aceasta este Calea dată de Dumnezeu pentru a intra în Biserică. Mai mult, Biblia spune că: „*Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.*” (v. 47).

Păstorul

nu adaugă nimic și nici comitetul nu adaugă nimic, dar Dumnezeu a adăugat zilnic la numărul lor pe cei ce erau mântuiți. Aceasta este Calea dată de Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care biserica de astăzi a intrat în

Încurcătură: pentru că nu Dumnezeu a adăugat în fiecare zi la numărul ei, ci noi.

Dar

eu aş zice altfel: noi adăugăm zi de zi la denomi-na-țiunea noastră, dar Dumnezeu adaugă zi de zi nou-născuți la Biserica Sa. Aceasta este Calea dată de Dumnezeu pentru Biserică: oameni aduși de Dumnezeu. Și El a dat întotdeauna o Cale.

Priviți!

Când apune soarele, Dumnezeu trimite luna să dea o lumină mai mică. Soarele și luna sunt ca soțul și soția. Așa este. Astfel, când apune, soarele merge pe partea cealaltă a pământului, iar atunci își reflectă lumina asupra lunii, care dă o lumină mai slabă pe perioada nopții.

La

fel s-a întâmplat cu Isus. El a fost pe pământ, apoi a plecat la cer; iar acum îl reflectă Duhul Sfânt, care este Lumina ce luminează peste Biserica Sa cât timp este plecat El. Ce desăvârșit!

Dar

nu uitați că luna nu are o lumină proprie, ci reflectă lumina soarelui. Amin. La fel este și cu Biserica. Nu Biserica este Lumina, ci Duhul Sfânt este Cel care își reflectă Lumina prin Biserică.

Aceasta

este adevărata Cale dată de Dumnezeu. Nu să vedem dacă putem avea cu un milion

mai mulți decât în '54; nu acesta trebuie să fie țelul nostru, pentru că Dumnezeu îi va adăuga în fiecare zi pe cei mântuiți la Biserica Sa. Lucrul de care are nevoie biserica de astăzi; lucrul de care avem nevoie noi, este să ne întoarcem la Calea dată de Dumnezeu.

Uitați-vă

la Luceafărul de dimineață. Dacă l-aș întreba: „Luceafărule de dimineață, ce te face să strălucești? Dar pe celelalte stele de pe cer?” Dacă ar putea să-mi răspundă, mi-ar zice: „Păi, frate Branham, nu eu strălucesc, ci soarele strălucește peste mine. El îmi dă strălucirea.”

Cu

câtva timp în urmă cineva mi-a zis: „Nu crezi că oamenii aceștia care strigă „Amin” și „Aleluia” în adunare sunt puțin emoționați?”

„Sigur

că nu cred aceasta, ei doar strălucesc”, am răspuns eu.

Așa

este. Nu eu strălucesc și nici voi nu o faceți, ci Dumnezeu este Cel ce strălucește peste noi prin Duhul Sfânt, dându-ne nașterea din nou.

Așa

cum Luceafărul de dimineață reflectă lumina soarelui care este încă absent, prin puterea lui Hristos, Biserica reflectă Lumina Sa în acest timp întunecos. Însă în curând se va face ziuă, iar atunci „*va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi sub aripile Lui.*” (Maleahi 4.2). Atunci, „*trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire*” și Îl vom vedea pe El așa cum este, pentru că vom fi făcuți asemenea trupului Său proslăvit. Atunci nu vom mai fi bolnavi niciodată și nu vom mai suferi dezamăgiri... Noi așteptăm răsăritul Soarelui.

Dacă

vreți să-L vedeți pe Dumnezeu, priviți natura, pentru că El este în natură.

Cred

că Isaia a spus odată: „*Străjerule, cât mai este din noapte?*” (Isaia 21.11). Iar străjerul i-a răspuns că „*Vine dimineața, și este tot noapte.*”

Dacă

observați, din punct de vedere biblic totul este pregătit, dar întotdeauna înainte de ivirea zorilor este cel mai mare întuneric, și aceasta din cauză că lumina presează întunericul să plece. Este timpul când apare Luceafărul de dimineață, dar numai cei care se trezesc foarte devreme îl pot vedea.

Eu

cred că în acest ceas întunecos, Luceafărul de dimineață strălucește din nou chiar înainte de ivirea zorilor. Dar numai cei care se trezesc devreme îl pot vedea, nu cei care spun: „Voi fi salvat săptămâna viitoare sau la anul.”

Cei

care se trezesc și văd Luceafărul de dimineață, se ridică din murdăria și somnul acestei lumi moderne și plină de teologie, și intră în puterea Duhului Sfânt, în nemărginitele bogății ale lui Dumnezeu, turnate în inimile noastre și purtătoare de semne și minuni. Păi, cu siguranță ne vom ridica și Îi vom da slavă! Mă gândesc că atunci când va veni El, Îl vom vedea așa cum este și vom avea un trup asemenea Lui, fără boală și fără vină, și vom fi cu El de-a pururi.

Odată,

am fost la pescuit de păstrăvi pe un curs de apă din munți. Îmi place mult să pescuiesc, așa că m-am dus acolo, mi-am instalat cortul și am plecat la pescuit. Când am venit înapoi, mi-am găsit cortul dărâmat. În ținutul acela era o familie de urși negri, iar ursoaica și doi pui au intrat în cortul meu și au pus totul la pământ. Problema nu a fost ce au mâncat, ci ceea ce au stricat. Aveam în mână doar un topor pe care îl luasem cu mine ca să-mi croiesc cale printre tufișuri, așa că m-am gândit că n-ar fi bine să mă apropii prea mult, fiindcă ursul urcă în copac la fel de bine ca omul. Aveam o armă pe undeva prin cort, dar mă gândeam că era făcută deja bucăți, așa că am stat pe loc și am continuat

să mă uit la cei doi pui. Unul dintre ei făcea ceva și mă întrebam, ce. M-am mai apropiat puțin, dar am rămas totuși la distanță.

Voi

știți că mie îmi plac clătitele... Sunt cu adevărat bune și îmi place să pun pe ele melasă, iar acum aveam în cort o găletuță cu melasă. Știți că ursuleților le plac dulciurile, iar eu aveam o găletuță plină. Pentru că sunt baptist, nu le stropesc, ci le botez, torn pe ele din belșug.

Și

acest ursuleț a apucat găletuța mea cu o lăbuță, iar pe cealaltă a cufundat-o adânc în melasă, apoi a început s-o lingă. Era numai melasă din cap până-n picioare. La un moment dat, a privit în jur și m-a văzut, dar imediat a întors capul și a continuat să lingă din nou melasa. Atunci m-am gândit: *„Acum, dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus...”* (Romani 8.1), fiindcă, indiferent cât de multe pericole sunt în jur, dacă „lingi”, nu le iei în seamă.

Aceasta

mi-a adus în minte trezirea de modă veche a Duhului Sfânt. Acolo nu mai este nici o osândire, ci stai cu mâinile băgate până la cot în Mierea lui Dumnezeu, în puterea Lui, fără să-ți mai pese ce se întâmplă în jur. Când ei spun: „Noi nu credem în vindecarea divină!” nu te mai interesează, ci continui să lingi mai departe din Mierea Lui. Asta-i tot. De aceasta avem nevoie.

După

ce s-a săturat, micuțul ursuleț a plecat, dar partea hazlie este că atunci când a ajuns la mama și la fratele lui, era atât de plin de melasă încât au început să-l lingă amândoi; ceea ce mi-a amintit de încă ceva: Dacă cineva merge într-o adunare și petrece un timp minunat, când vine acasă, restul familiei vrea să „lingă” toată seara dulceața Duhului de peste el.

Urmăriți-L

pe Dumnezeu cum se mișcă în natură, în marea Sa putere!

Eu

obișnuiam să merg tot timpul să beau apă dintr-un izvor, iar într-o zi m-am așezat jos și am vorbit cu el:

„Mă

tot întreb”, i-am zis, „ce te face să fii tot timpul atât de vesel?” M-am uitat la el și mă gândeam ce mi-ar răspunde dacă ar putea vorbi și l-aș întreba:

„De

ce ești atât de bucuros? Pentru că beau eu din tine?”

„Nu”,

ar răspunde el.

„Atunci

ești bucuros pentru că beau căprioarele?”

„Nu”,

ar răspunde el din nou.

„Atunci

ce te face să bolborosești tot timpul?”

„O,

frate Branham eu nu bolborosesc, ci în spatele meu este Ceva care îmi predică și mă face să tresalt în continuu.”

Aceasta

se întâmplă și într-o adunare de modă veche. Nu ei strigă, ci acolo este puterea lui Dumnezeu care Se mișcă în ei bolborosind; este puterea Dumnezeului celui viu, Calea dată de Dumnezeu pentru a avea Apă; o Fântână arteziană care țâșnește și tresaltă de bucurie. Dumnezeu are întotdeauna o Cale de a se ocupa de toate; El are o Cale de a se ocupa de fiecare personal.

Uneori,

dacă nu asculți, El îi va îngădui diavolului să facă ceva, să te împovăreze cu ceva, ca să fii nevoit să privești în sus. Aceasta este Calea dată adesea de Dumnezeu pentru mulți.

Câtă

durere a fost în grădina Eden când Dumnezeu a văzut că omul creat de El a păcătuit și s-a despărțit de Creatorul său! Mai mult, în loc să alerge să-și mărturisească greșeala, când Adam și-a dat seama că a pierdut părtășia cu Creatorul lui, s-a ascuns. Și omul face aceasta până astăzi, pentru că acest lucru este în el.

Dar

Dumnezeu a mers în sus și-n jos, strigându-l: „Adame, unde ești?” Atunci Adam ar fi trebuit să răspundă: „Tată, Tată, vreau să ajung la Tine ca să mă pun în rânduială!” dar în loc să facă aceasta, a preferat să se ascundă. A făcut șorțuri din frunze de smochin și s-au îmbrăcat amândoi cu ele, gândindu-se că așa vor fi în ordine, dar când au trebuit să se înfățișeze... Acum urmează! Când au trebuit să stea în prezența lui Dumnezeu, au încercat să-și facă o religie proprie, dar nu le-a folosit la nimic. Așa este.

Prieteni,

poate că în seara aceasta aparțineți la cele mai bune biserici de pe-aici și spuneți: „Eu țin regula de aur și nu fac rău nimănui!” dar aceasta nu vă va ajuta la nimic, nu va sta în picioare. Nu, domnilor. Dumnezeu are dată în seara aceasta o Cale pentru voi și trebuie s-o urmați!

Atunci,

Dumnezeu S-a dus, a omorât ceva, probabil o oaie, i-a luat pielea însângerată și le-a aruncat-o celor doi în tufiș; iar Adam și Eva s-au înfășurat în ea, s-au târât afară și au ajuns în prezența lui Dumnezeu.

Și

Dumnezeu a pronunțat judecata: „Pentru că ai ascultat de nevasta ta și nu de Dumnezeu, din țărână ai fost luat și în țărână te vei întoarce! Iar tu, Eva, pentru că ai ascultat de șarpe în loc să ascuți de bărbatul tău...”

Oh,

și pot să-l văd pe Adam, cu părul lui pletos atârând pe spatele puternic și cu lacrimile șiroind pe obraji, și pe Eva, cu cel mai frumos chip, cum se întorc și pleacă... Și în timp ce se îndepărtau se auzea un plescăit (Fratele Branham imită zgomotul acela). Ce era aceasta? Pielea aceea de oaie însângerată care li se lovea de picioare.

Apoi

văd cel mai dramatic tablou din întreaga Biblie: Îl văd pe marele IaHVeH Dumnezeu, Cel ce acoperă întregul timp și spațiu, Cel ce nu are nici început, nici sfârșit, coborând ca o pâlnie în patru litere: LOVE (DRAGOSTE). El nu putea suporta să-i vadă pe copiii Săi plecați în rușine, așa că a zis: „*Vrăjmășie voi pune între... sămânța ta și sămânța șarpelui.*” (Geneza 3.15).

Acum

vom schimba puțin tabloul și-l aducem cu patru mii de ani mai înapoi. Astfel, ajungem în cetatea Ierusalim, unde Dumnezeu se luptă cu păcatul, urmând propria Sa cale de judecată. Pe străzi se aude un zgomot care seamănă cu ceva ce se târăște pe dalele de piatră, iar în aer răsună urletele unei haite de lupi care strigă după sângele de Miel. Pe stradă vine un Om plâpând, cu o coroană de spini pe cap și cu sângele șiroind pe obraji în jos, așa că în urma Lui lasă dâre roșietice. Și pe cămașa Lui fără nici o cusătură se pot vedea pete roșii. În timp ce privesc acele pete, pot vedea cum devin tot mai mari. Ce sunt acele

pete? După o vreme, toate s-au unit într-o singură pată mare, lovindu-se de picioarele Celui de-al doilea Adam, Mielul dat de Dumnezeu, calea dată de Dumnezeu pentru a ne lupta cu păcatul. El însuși a luat chipul unui păcătos, a venit aici jos și S-a făcut asemenea omului, iar acum urca sângerând dealul Golgotei. Apoi Îl văd atârând între cer și pământ...

Ce tablou frumos putem lua din Eden!

Abel

Încerca să primească trecere înaintea lui Dumnezeu, dar și Cain era un bărbat religios. El a venit și a ridicat o biserică la fel de bună ca biserica voastră; a zidit un altar, a adus o jertfă și s-a închinat lui Dumnezeu. Vedeți? Cain nu era un necredincios, ci era credincios. Cu siguranță. Și nu numai atât, ci era un închinător, un membru adevărat al bisericii, așa că a zidit un altar Domnului, a îngenuncheat și s-a rugat.

Dacă

Dumnezeu este drept, și știm că este, și dacă un altar, o biserică și credința în Dumnezeu, este tot ce cere El, înseamnă că a fost nedrept atunci când l-a respins pe Cain.

Dar

Dumnezeu are dată o cale și orice om trebuie să se întâlnească cu El pe această cale. Dumnezeu are și în seara aceasta o cale, iar tu trebuie să umbli pe ea. Abel a făcut-o. În ce-l privește pe Cain, probabil a avut cea mai mare și mai frumoasă biserică și a împodobit-o cu crini și alte flori.

Se

apropie Paștele și voi, cei din jurul orașului Phoenix, veți merge la serviciul de Paști. Toată lumea participă la acest serviciu ca să-și arate noul costum sau noua pălărie. Când eram baptist, le spuneam oamenilor: „Vă spun: „Crăciun fericit”, fiindcă nu veți mai veni decât la Paști.” Și așa era, îi mai vedeam

doar la Crăciunul următor. Sigur că da, pentru că atunci este ocazia potrivită să-ți faci haine noi și să le arăți tuturor. Dar așa ceva este o rușine! Cu siguranță.

Uitați-vă

la ei! Cain a pus pe altarul său flori de Paști, așa cum puneți și voi. În toată America, veți cheltui mii sau poate chiar milioane de dolari pentru florile de Paști, dar Dumnezeu nu vrea flori pe altar, ci vă vrea pe voi pe altarul Său. Altarul n-a fost făcut pentru flori, ci pentru om. Așa este. Dar în locul vostru trimiteți flori, la fel ca și Cain. Puteți vedea de unde vine aceasta?

Dar

priviți-l pe Abel. El nu avea nimic drăguț, nimic frumos. Cred că pe vremea aceea nu aveau sfoară, așa că a înfășurat niște viță de vie în jurul gâtului aceluia miel. Și iată-l cum vine trăgând mieluțul după el. Micuțul simțea moartea în fața sa, așa că se trăgea înapoi, dar Abel l-a pus pe piatră, i-a dat puțin capul pe spate, și pentru că nu avea un cuțit, a luat o piatră ascuțită și a început să-i lovească gâtul cu ea.

Ați

văzut vreodată cum moare un miel? Este cel mai înduioșător strigăt pe care l-ați putea auzi. Oriunde lovea piatra aceea în vena jugulară a gâtului mielului, țâșnea sângele, udând blănița lui, iar Dumnezeu a privit în jos și a spus: „Asta este!”

Despre

ce vorbea această jertfă? Despre ceva ce s-a întâmplat patru mii de ani mai târziu, când Mielul lui Dumnezeu a atârnat acolo, pe Stânca veacurilor și judecata lui Dumnezeu împotriva păcatului a căzut asupra Lui, lăsând pe umerii Săi pete mari și sângerânde.

Abel

nu putea înțelege ce spunea mielul lui, așa cum nu a fost înțeles nici Isus când, înainte de a muri, a spus: „Eli, Eli, lama sabactani?” El era Mielul lui Dumnezeu care murea pe altar, era Cel Neprihănit care se jertfea pentru vina noastră. Acesta este felul în care a luptat Dumnezeu împotriva păcatului.

Tu

nu poți face nimic, pentru că Dumnezeu a făcut deja totul. Tot ce trebuie să faci este să accepți și să crezi, prin harul lui Dumnezeu, iar El îți va primi credința și îți va da ca dovadă botezul Duhului Sfânt. Așa este.

Dacă

nu ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut, înseamnă că undeva este ceva greșit, pentru că Dumnezeu le dă tuturor credincioșilor botezul cu Duhul Sfânt. Așa este. Aceasta este confirmarea credinței voastre.

Avraam

L-a urmat pe Dumnezeu prin credință, iar Dumnezeu i-a dat ca și confirmare a credinței sale, pecetea tăierii împrejur. Înțelegeți? În Efeseni 4.30 scrie: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”*

Deci

pecetea confirmării credinței voastre este botezul cu Duhul Sfânt. Amin. Cum spunea Isaia: *„Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?”*

El

a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.

Când

a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.

Domnul

a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință...” (Isaia 53.1-2,7,10).

Dumnezeu

a trebuit să reverse toată judecata Sa divină asupra Lui, fiindcă judecata asupra păcatului L-a dus pe Isus la Calvar. Judecata asupra bolii i-a brăzdat trupul. Da, Isus Hristos S-a dus la Calvar și a plătit prețul păcatului. Și când s-a întâmplat aceasta, când sângele a curs din venele Lui, pământul a fost îmbibat în sângele Său neprihănit și El a strigat: „S-a isprăvit!” Ce s-a isprăvit? Prețul a fost plătit; tot ce a cerut Dumnezeu, a fost plătit în întregime la Calvar. *„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” (Isaia 53.5).* Dacă acceptă calea dată de Dumnezeu, pentru fiecare credincios totul s-a isprăvit la Calvar.

Eu

am văzut tot felul de picturi care Îl înfățișau pe Isus mergând la Calvar îmbrăcat cu tot felul de haine, dar adevărul este că pentru ca umilința și rușinea să fie și mai mari, ei L-au dezbrăcat, L-au bătut și au făcut tot ce au vrut cu El. De ce? Pentru că trebuia să poarte întreaga pedeapsă pentru păcatele mele. Și ce S-a întâmplat? El a biruit moartea; a biruit mormântul, a biruit iadul și a câștigat pacea noastră. Aleluia! Acolo a biruit simțurile noastre și a plătit tot prețul. Aceasta a fost cerința lui Dumnezeu, iar El a înlăturat toată pata păcatului.

Astăzi

am stat și am privit cum lucrau niște albine, și m-am gândit: „Când o albină

Înțepă pe cineva, acul rămâne acolo și nu mai poate înțepa pe nimeni. Gata cu înțepatul ei.

Așa

a scos Isus Hristos boldul morții la Calvar. Boala nu mai are putere, pentru că suferința lui Dumnezeu a judecat-o. Isus

a luat păcatul Satanei și a scos boldul din el, așa că în seara aceasta este total neajutorat. Aleluia! Tot ce mai poate să facă el este să bâzâie, să facă gălăgie, pentru că nu mai are nici un bold cu care să facă rău. Astfel, Pavel a spus: „Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?”

Dar

mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!” (1 Corinteni 15.55,57). Amin.

Haideți

să ne rugăm.

Tată

ceresc, în seara aceasta îți mulțumim pentru că ai luat boldul morții. Doamne, boldul morții a mușcat din trupul Tău și boldul bolii a locuit în El. Acolo ai purtat neputințele noastre: boldul durerii de cap, boldul cancerului, boldul bolii, care era înfipt în trupurile noastre. Dar Tu le-ai paralizat pe toate.

Aleluia! Doamne, când intrăm în Tine, noi nu mai suntem păcătoși, ci suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu. Tu ai fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre și pedeapsa care ne dă pacea, a căzut peste Tine. De aceea, bărbații și femeile care sunt bolnavi în seara aceasta, au fost vindecați prin rănilile Tale.

O,

Isuse Hristoase, care ești viu în veci, vino și strălucește în seara aceasta peste noi, cu binecuvântările Tale. Adeverește prezența Ta, astfel încât să

vadă cu toții aceasta și să fie vindecați și salvați, fiindcă o cerem în Numele lui Isus Hristos.

Tată,

aici sunt câteva batiste care vor ajunge la bolnavi și suferinzi din diferite părți ale țării. Eu îmi pun mâinile peste ele și Te rog să îi vindeci pe toți spre slava Ta, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum

îmi vine în minte ceea ce a spus poetul:

Stânci

ascuțite și cer întunecat,

Mântuitorul

meu și-a plecat capul și a murit.

Perdeaua

despicată a descoperit calea

Spre

bucuria veșnică și ziua fără sfârșit.

Cum

ai putea refuza Calvarul? Dacă ești bolnav, privește la Calvar!

Priviți

la Mine, voi muritori pământești,

Priviți
și veți trăi!

Este
scris în Cuvântul Lui, aleluia!

„Doar
dacă priviți, veți trăi!”

Șarpele
de aramă era un simbol. Tu spui: „Șarpele era Isus?” Da, acel șarpe era Isus. Arama vorbește despre judecata divină, iar faptul că șarpele acela era din aramă, arăta că a fost deja judecat. Și dacă cine privea la acel simbol era vindecat, ce va aduce realitatea? Dacă oamenii care au privit la acel șarpe, au trăit, cu cât mai mult veți trăi voi, care priviți la Isus Hristos, la Cel care a plătit întreaga noastră vină?

Este
vreun traducător pentru prietenii noștri indieni? Dacă este, îl rog să vină pe platformă, pentru că aș vrea să vorbesc puțin și pentru ei. În ordine. Uite că vine cineva care vorbește limba indienilor apași.

Să
văd câți păcătoși din locul acesta, vor să privească și să trăiască? Vreți să spuneți: „Amintește-mă în rugăciune, frate predicator, fiindcă sunt un păcătos și Îl doresc pe Isus Hristos?”, pentru că atunci mă voi ruga pentru voi. Mai este cineva și sus la balcon? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Altcineva? Dar la balconul din dreapta? Spuneți: „Amintește-mă și pe mine în rugăciune, frate Branham, pentru că încă nu sunt creștin.” Ridicați mâna. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

O,

Tată ceresc, Tu ai văzut aceste mâini ridicate. Ei au realizat că judecata lui Dumnezeu a fost asupra lui Hristos și că El a purtat nelegiuirea noastră a tuturor, de aceea, vin plini de umilință în inimile lor și spun: „Începând din seara aceasta, Îl voi sluji pe Domnul!” Te rog să le confirmi credința dându-le Duhul Sfânt, înainte ca această adunare să se termine, fiindcă o cerem în Numele scumpului Tău Fiu, Isus Hristos. Amin.

Acesta

este traducătorul? Ce mai faci? Vorbești bine engleza? Bine. Vreau să stai lângă acest microfon și să le spui oamenilor ceea ce voi spune eu. (Fratele Branham vorbește, iar bărbatul traduce cuvintele lui).

Dragi

prieteni indieni, vă vorbesc cu inima plină de dragoste. De când am fost la San Carlos, m-am gândit de multe ori la voi și am vorbit peste tot în lume, despre credința voastră. Îmi pare rău pentru că n-am avut ocazia să ajung în rezervație, dar i-am întrebat pe oamenii de aici, dacă sunt de acord să vă dedice vouă seara aceasta. Fie ca Domnul să vă binecuvânteze, pentru că și voi sunteți copiii lui Dumnezeu, iar eu sunt fratele vostru.

Dacă

ați citit Biblia și în seara aceasta ați auzit vorbindu-Se despre Isus Hristos, să știți că dacă El a înviat din morți, este Același și astăzi și face aceleași lucrări ca atunci. Biblia spune despre El că era un Om al durerii și obișnuit cu suferința; un Om care n-a pretins niciodată că ar fi cineva; că ar fi Vindecător, dimpotrivă, a spus clar: „*Tatăl Meu, care este în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.*” Când a trecut pe la scaldătoarea „Betesda”, acolo erau o mulțime de bolnavi și uscați, însă El a trecut pe lângă toți, s-a dus la un bărbat care era întins pe o targă și l-a întrebat: „*Vrei să te faci sănătos?*” Îl întreba aceasta, pentru că știa că era bolnav de multă vreme. Și omul acela s-a făcut bine. Vedeți, El a trecut pe lângă toți ceilalți, iar în versetul 19 din capitolul 5 al Evangheliei lui Ioan, a spus: „*Adevărat, adevărat vă spun că*

Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.”

Deci El făcea numai
ceea ce Îi arăta Tatăl în vedenie.

Când era cu femeia de la fântână, El s-a uitat
la ea și i-a zis: „Dă-Mi să beau!” iar când S-a oferit El însuși să-i dea să
bea, femeia l-a răspuns: „Fântâna este adâncă...” Și discuția a continuat
până când El i-a zis:

*„Du-te, de cheamă pe bărbatul tău și vino
aici”.*

Femeia

*l-a răspuns: „N-am bărbat.” Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai
bărbat. Pentru
că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai
spus adevărul.”*

„Doamne”,

*l-a zis femeia, „văd că ești proroc.” Și a alergat în
cetate strigând: „Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu
cumva este Acesta Hristosul?” El nu i-a spus tot ce a făcut, dar i-a
spus unde era problema ei.*

Când

*Filip l-a găsit pe Natanael, el a zis: „Noi am găsit pe Acela despre care a
scris Moise în Lege și Prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.”*

Natanael

i-a zis: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” „Vino și vezi!”, i-a răspuns Filip.” Dar când a ajuns în rândul de rugăciune, Isus a zis: „Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.” Aceasta l-a tulburat profund pe Natanael, așa că l-a întrebat: „De unde mă cunoști?”

„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”

Natanael

l-a răspuns: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”

Apoi,

înainte de a părăsi acest pământ, Isus a spus: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...”*

Dacă Isus este cu adevărat înviat din morți, El va face și în seara aceleași lucrări, ca atunci când a fost pe pământ. Dar El nu a vindecat, ci doar a văzut vedenii și a făcut ceea ce l-a spus Tatăl să facă.

Înseamnă

că dacă a înviat din morți și face și în seara aceasta aceleași lucrări ca atunci, este Același ieri, azi și în veci. Este adevărat?

Dacă

în seara aceasta va veni și va produce acea Viață înaintea voastră, Îl veți accepta ca Vindecătorul vostru? Domnul să vă binecuvânteze.

Acum

vom chema câțiva dintre prietenii indieni și le vom spune că trebuie să aibă credință. Eu nu știu să vorbesc limba lor, dar dacă Isus Hristos va arăta o vedenie, ca atunci când a vorbit cu femeia de la fântână sau cu Natanael, dovedind astfel că a înviat din morți și trăiește în copiii Lui, veți crede? Voi nu puteți înțelege limba, dar simțiți Duhul care este de fapt același Duh Sfânt.

După

părerea mea, Lumina din fotografia aceasta care a fost făcută, este același Stâlp de Foc care a condus poporul Israel. Când aveam doar câteva minute de la naștere, El a intrat în camera aceea micuță din coliba de lemn, iar acum vă pot spune că același Înger al lui Dumnezeu, care a condus poporul Israel în vechime, conduce în seara aceasta Biserica Sa, dovedind că este Același ieri, azi și în veci. Voi ați văzut aceasta întâmplându-se, așa-i? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Voi

chema un anumit număr de oameni și voi începe cu rândul obișnuit de rugăciune. Să începem de la numărul 35. Spune-le să ridice mâna (Fratele Branham vorbește cu traducătorul). Să vină aici. În ordine. Să vină până la numărul 50.

Câți

de aici nu un număr de rugăciune? Vorbesc acum cu oamenii vorbitori de limba engleză. Câți nu aveți numere de rugăciune, dar doriți ca Dumnezeu să vă vindece? Peste tot văd numai mâini ridicate. Acum întreabă-i pe prietenii indieni câți vor să fie vindecați? Spune-le să ridice mâna dacă vor să fie vindecați. (Traducătorul vorbește cu indienii).

Acum

aș vrea să fiți plini de respect. O soră să vină și să cânte încet „Crede numai”. Uite că s-au aliniat deja. Oamenii albi știu cum procedăm în serviciile

de aici. Noi am dat întâietate prietenilor indieni, dar atunci când va veni Îngerul Domnului, El va veni peste oricine. Înțelegeți? Așa că, oriunde sunteți, rugați-vă și credeți din toată inima că Domnul Isus ne va da aceste binecuvântări ale lui Dumnezeu, în seara aceasta. Să cântăm încet „Crede numai!”

Să

stăm cu toții liniștiți și să-L lăsăm pe Duhul Sfânt să se miște. Țineți copiii lângă voi, din pricina demonilor de boală care sunt peste tot felul de oameni, fiindcă eu nu sunt răspunzător pentru eventuale critici. Nu sunt răspunzător pentru că bolile merge de la unul la altul. Poate mulți dintre voi știți ce se petrece de multe ori în adunări: mulți oameni nu mai sunt pe pământ sau populează instituțiile de boli nervoase, din pricina lipsei de respect de care au dat dovadă.

Eu

nu știu să spun nici un cuvânt în dialectul indian, ceea ce înseamnă că dacă voi ști ceva despre vreunul dintre ei, se va datora unei vedenii, care vine și pentru ei la fel ca și pentru oricare alt om.

Frate

Brown, te rog să vii aici. Spune-i acestei femei să se uite la mine. Te rog să-i traduci de am spus. Bună seara. Văd că ești credincioasă. Acesta este din nou un tablou biblic identic cu cel în care Isus S-a întâlnit cu femeia din Samaria și El a văzut care era problema ei.

Desigur,

noi nu ne cunoaștem. Crezi aceasta? Dacă Isus din Nazaret îmi va descoperi care este problema ta, Îl vei accepta ca Vindecătorul tău? Uită-te la mine.

Aș

vrea să vă rugați cu toții. Eu sunt puțin conturbat de duhurile care sunt peste

tot în jur, dar este în ordine. În timp ce vorbesc cu femeia aceasta, vreau ca voi să vă rugați. Este tot ce vă cer. Voi știți că trebuie să vină o vedenie, dar eu nu pot face nimic în direcția aceasta.

În

Numele lui Isus Hristos, Fiul Dumnezeului celui viu, iau sub control orice duh de aici, spre slava lui Dumnezeu. Îngerul Domnului este aici. Este vorba de ochii ei și are o problemă și la stomac. Spune-i că am văzut că suferă după ce mănâncă. Este adevărat?

Femeia

nu înțelege ce spun, dar are cancer. Credeți că Dumnezeu o va vindeca? Ea se plânge că de multe ori are gaze, care se acumulează în jurul inimii și o sufocă, de aceea trebuie să se ridice de multe ori după ce mănâncă. Fiți cu toții respectuoși.

Atotputernicule

Dumnezeu, Autorul Vieții, în această după-amiază Te rugăm să privești cu milă spre această mamă sărmană căruntă, care este robită de vrăjmaș. Doamne, revarsă îndurarea Ta divină asupra ei și fă ca vrăjmașul s-o părăsească, astfel încât să fie bine. Îl mustru pe acest diavol, care încearcă să-i ia viața! Ieși din ea în Numele lui Isus Hristos!

Du-te

și mănâncă liniștită. Dumnezeu să te binecuvânteze...

.....
Ea suferă de o stare nervoasă. Spune-i să se uite la mine. Ești nervoasă din pricina unui duh rău care te muncește. Tu ai nevoie de Isus Hristos ca Mântuitor personal. (Întreab-o dacă este adevărat). Tu ești muncită. Te simți

ciudat, pentru că în jurul tău este ceva. Uneori crede că-și pierde mințile. O văd că dă din cap, ceea ce înseamnă că înțelege cuvintele mele. Mi s-a mai întâmplat aceasta în timp ce eram sub inspirație. Poți pleca acasă și să fii sănătoasă. Dumnezeu să te binecuvânteze. Isus Hristos te-a salvat și te-a mântuit. Lăudat să fie Domnul!

O

femeie indiană a înțeles în timp ce vorbeam în engleză. Mi s-a mai întâmplat odată aceasta, cu o fetiță spaniolă, care era pe platformă cu un traducător. Când a venit vedenia și i-am spus care era problema ei, ea a înțeles totul în spaniolă, fără să fie nevoie să i se traducă, deși nu știa nici măcar un cuvânt în engleză. După ce inspirația a plecat, fetița nu a mai înțeles nimic. Același lucru s-a întâmplat și cu femeia aceasta. Ea m-a înțeles în dialectul indian, deși am vorbit în engleză.

Orice

a fost, este desigur o vedenie. Orice a fost, a plecat de la ea, pentru că acum totul este alb în jurul ei.

Vino.

Uită-te la mine! Când vine vedenia, să spui exact ce voi spune eu, iar dacă vorbesc repede s-o faci și tu la fel. Înțelegi? Să vorbești tare ca să înțeleagă tot și să spui cuvânt cu cuvânt ce voi spune eu.

Ce

mai faci? (Traducătorul traduce pentru fratele Branham). Suntem străini unul pentru celălalt, este adevărat? Tu ești creștin. Și el mă înțelege. Știi engleză? Asta-i bine. Va fi mai ușor să vorbim fără traducător.

Ești

creștin, pentru că văd că ai un duh binevoitor. Eu nu știu nimic despre tine și cred că nu te-am mai văzut niciodată. Noi suntem doi oameni care ne-am întâlnit

aici pe pământ, doi creștini salvați de același Domn. Nu văd nimic pe plan fizic. Ceea ce dorești tu este să-mi pun mâinile peste tine, pentru că ai o chemare la slujbă, să predici Evanghelia. O, Dumnezeule, binecuvântează-l pe fratele meu...

Lăudat

să fie Dumnezeul cel viu.

Domnul

cunoaște toate lucrurile. Înaintea Lui nu este nimic ascuns. Restul indienilor nu trebuie să fiți aici pe platformă, ci trebuie doar să aveți credință în Dumnezeu. Credeți că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Atunci priviți înapoi și credeți. Aduceți-o pe doamna...

Ce

mai faci? Înțelegi engleza? Asta-i foarte bine. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Tu ești creștină și îți dai seama că stai în prezența Cuiva care nu este fratele tău, ci este Ceva diferit.

Tu

ai o problemă la piciorul stâng. Este o umflătură. Este adevărat? Du-te și Isus Hristos te face bine.

Vino.

Vorbești engleza? Atunci îmi va fi mai ușor să te ajut. Tu ai ceva aici într-o parte, ceva dureros. Este o problemă la rinichi. Ai și pe cineva drag care este bolnav, un bărbat cu probleme la stomac. Este și el aici. Duceți-vă amândoi în rezervație și veți fi bine, fiindcă Isus Hristos vă face bine.

Haideți

să spunem: „Mulțumim lui Dumnezeu!” (Adunarea spune: „Mulțumim lui

Dumnezeu!”).

Vorbești

engleza? Dacă Duhul Sfânt îmi va vorbi și-mi va spune care este problema ta, Îl vei accepta pe Isus Hristos ca Vindecătorul tău? Ai probleme cu spatele. Du-te și vei fi vindecat. Amin. În ordine.

Crezi

în Domnul Isus? Poate că nu vorbește engleza. Da? În ordine. Dacă Isus îmi va descoperi care este problema ta, vei crede pentru vindecare? Tu ai ceva la inimă, este adevărat? Mai bine zis, ai impresia că este ceva la inimă, dar nu este nimic. Este o stare nervoasă care vine peste tine din pricina perioadei de viață în care te afli. Totuși, vei fi bine, pentru că Isus Hristos te-a făcut bine. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Vino,

doamnă. Noi suntem străini unul față de celălalt. Vorbești engleza? Foarte bine. Fiți respectuoși. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Este ceva ciudat... Este o femeie albă care stă lângă tine... Aici este un demon care strigă după ajutor. Da, femeia albă, care este puțin mai în vârstă, are aceeași problemă ca femeia aceasta. O, iat-o! Nu ai număr de rugăciune, așa-i? Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Crezi că sunt slujitorul Lui?

Privește

încoace, doamnă! Ambele au TBC. Da, doamnă. Tu ai fost adusă aici de fiica ta, care nu este din oraș, ci vine dintr-un loc care are un deal plin cu cactuși. Este din Tucson. Ea te-a adus aici, este adevărat? Ridică-te din scaunul cu roțile și du-te acasă în Numele Domnului Isus Hristos. În ordine.

Vorbești

engleza? Tu ai artrită, este adevărat? Ridică mâinile... Du-te și bucură-te.

Vino,
doamnă. Crezi că sunt prorocul lui
Dumnezeu? Vorbești engleza? Crezi că sunt slujitorul Lui? Ea a răspuns. Duhul
Sfânt, acel Foc divin este peste ea. Spune-i să meargă acasă și să-și mănânce
cina, fiindcă boala de stomac a părăsit-o. Amin. Să aveți credință în Dumnezeu!

Care
este problema cu tine, doamnă care te rogi? Tu tocmai L-ai acceptat pe Isus
Hristos ca Mântuitorul tău. Suferi din pricina unei probleme nervoase, este
adevărat? Ridică-te în picioare pentru că Isus Hristos te face bine.

Dar
doamna care stă lângă tine, femeia indiană cu mâna ridicată? Ridică-te în
picioare, Dorothy. Tu ai probleme într-o parte, este adevărat? Ești vindecată.

Dar
cea de lângă tine? Ridică-te în picioare. Tu ai dureri de gât, este adevărat?
Ești vindecată. Du-te acasă și fii bine în Numele lui Isus Hristos.

Cum
este cu tine, care faci cu mâna acolo în spate? Crezi? tu ai o problemă
interioară, este adevărat? Ridică-te în picioare pentru că Isus te face bine.

Tu,
care stai acolo, ai probleme cu sinusurile. Ridică-te în picioare, pentru că
ești vindecată. Isus Hristos te face bine.

Tu,
care stai acolo, ai o problemă femeiască, o dereglare, dar Isus Hristos te face
bine.. Dumnezeu v-a vindecat pe amândouă.

Toți

care doresc să fie vindecați, să se ridice în picioare, pentru că Duhul Sfânt este aici. Amin.

▪ **Amin** -